

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

יְשׁוּעוֹת הַזֶּהָר

הַרְשָׁה

שנאמר ע"י כ"ק אדמו"ר מוהאלמין שליט"א
בעיה"ק "באר שבע" ת"ו
י"ט לחודש סיון תש"ע לפ"ק

בו תמצא:

- (א) נסים גלויים שראינו בהצללת יושבי ארץ ישראל מאויביהם.
על ידי למוד הזהר הקדוש.
- (ב) האופן הקל בו אפשר לזכות להיות במחיצת הרשב"י זיע"א.
- (ג) המצוה את הרבים בלמוד הזהר הקדוש ובהפצתו, הוא בעל
יחוס גדול מאד בשמים.
- (ד) הבטחת הרמח"ל זיע"א: הצלת עם ישראל תלויה אך ורק
בכח למוד הזהר הקדוש. ועוד ועוד.

*

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
חדש סיון תש"ע לפ"ק
עיה"ק בית שמש טובב"א

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק
הַסְּפָרִים לְהַכְפִּיל וּלְשַׁלֵּשׁ זִכְיוֹתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אֲלָפִים
וּרְבוֹא רַבָּנוּת. וְכָל הַמְזִכֶּה אֶת הָרַבִּים זִכָּה לְבָנִים
צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשֵׁב"י זִיע"א

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שְׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים
וּמְבִיאֵם שִׁישׁוּבוּ בְּתִשְׁבּוּבָה (זהר הקדוש, חלק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גִּדְּל הַשָּׁכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זהר הקדוש פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכב, ב – קכט, א).

מִצְוָה שְׂאֵתָהּ רוֹאֶה שְׂבָנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֹאשׁ וּמַעַט הַמָּה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בְּיָדָי מִמְתֵּנָה וּמַצְפָּה עַד כִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וְיִשָּׁר לְהַזְהִיר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּוּמָהּ בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכו' (זהר הקדוש פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיָּשָׁר פָּרָק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאִין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שִׁיבְקֶשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאִין לָהּ רוֹדְפִים רָדָף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכו' (ספר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

סֵפֶר

ישועות הזֶהר:

דְּרָשָׁה

שנאמר ע"י כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בבית הכְּנֻסֶת "הַאֲבוֹת" - בעיה"ק "באר שבע" ת"ו
אור י"ט לחודש סיון פרשת שלח תש"ע לפ"ק

דְּרָשָׁה לַחֲזוֹק לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

ברשות הרב שליט"א, רבנים חשובים, ראשי הקהלה וכל הקהל הקדוש הזה.
בראשית דברי אגיד הקדמה קטנה, שהשפכת אם שלי היא שפת אידיש, ולא
למדתי בכלל שפה העברית, רק מה שדברתי מעט עם אנשים, התרגלתי מעט
לשפה, ועל כן קצת קשה לי, אבל ידוע שדברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב,
ועל כן אני בטוח שהלב שלי יבין לבבות השומעים, ואני מקווה שבעזרת השם נבין
אחד את השני.

הרבנים שליט"א בקשו ממני שאגיד דברי ברכה וחזוק ומוסר. חשבתי
לעצמי האם אני ראוי לומר דברי מוסר לאנשים צדיקים כאלו, שיושבים בבאר
שבע ולומדים שעורים כסדרן בזהר הקדוש.

אבל אם מבקשים ממני כל כך, היה קשה לי לסרב.

על כן החלטתי שאמר לעצמי דברי מוסר בקול, ושאר אנשים גם כן ישמעו.

אֶת הָאֱלֹקִים יֵרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמור כִּי זֶה כָּל הָאָדָם

כתוב (קהלת י"ב) "סוף דבר הפל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו
שמור כי זה כל האדם", (ועין ברכות ו:), ואיתא במסכת שבת (דף לב:): אמר רב
יהודה לא ברא הקב"ה את עולמו אלא כדי שייראו מלפניו, שנאמר (קהלת ג')

"והאלקים עשה שייראו מלפניו, וכן אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחי, אין לו להקב"ה בעולמו אלא אוצר של יראת שמים בלבד, (ברכות לג:).

מכאן אנו רואים כי עקר^א עבודתנו הוא: "את מצוותיו שמור", שאדם צריך להיות תמיד עומד ומצפה שיזכה לעשות רצון הבורא ברוך הוא באמת. ורצון ה' הוא דבר אחד בלבד: "אוצר של יראת שמים". כמו שכתוב "יראת ה' היא אוצרו".

יהודי בלי יראת שמים בלי אהבת השם אינו שוה כלום

בואו ונחשב קצת מה חסר לנו בדור הזה. ברוך השם יש לנו הרבה ישיבות, הרבה תורה, (עשרות אלפים אנשים לומדים דף היומי בבלי וירושלמי, ועוד), יש לנו הרבה חסד, יש לנו הרבה בתי מדרשים, בנינים גדולים להפליא בארץ ישראל ובחוץ לארץ, הבתי כנסיות מלאים מתפללים, תלמודי - תורה מלאים ילדים, ובתי חנוך לבנות מלאים ילדות, ולכאורה נראה שהדור שלנו הוא דור דעה, אם כן, השאלה מה אנחנו רוצים להוסיף לדור חשוב כזה?

אמנם לצערנו עוד הרבה יהודים רחוקים השם ירחם, אך גם להם יש עצה, הרי אמרו חז"ל בירושלמי (חגיגה דף ו:), א"ר חיה בר בא אותי עזבו אונתרה שמה את תורתך שמרו שאלו אותי עזבו ותורתך שמרו שהאור שבה היה מקרבן אצלי, עפ"ל. וספר לי יהודי שומר תורה ומצוות שבבעבר לא קים ולא שמר כלום (חוץ משבת וכשרות), יום אחד נכנס לו חשק לקרא ולגרוס בזהר הקדוש וכן עשה הוא קנה את הסט זהר הקדוש של בעל הסולם זצ"ל, והתחיל ללמוד בכל יום כמה דפים, וכאשר למד בזהר הקדוש חבש כפה, אשתו חשבה שהשתגע וצעקה עליו, לכן ספר שרק סתם קורא הסטוריה כדי שלא יפריעו לו וכן התמיד עד ששים את כל הזהר הקדוש, פלאי פלאות, לאחר מכן קיבל חשק עצום וחזר בתשובה שלימה מגדל חשקו ואהבתו את התורה הקדושה.

א) עקר בריאת האדם בעולם הזה הוא בשביל לנסותו בנסיונות אלו ולדעת את אשר בלבבו - אם יפנה לכוון אחרי אלהים אחרים, שהם תאוות הגוף המשתלשלים מסטרא אחרא ובהם חפץ, או אם חפצו ורצונו לחיות חיים אמתיים המשתלשלים מאלקים חיים אף שאינו יכול. (לקוטי אמרים ותניא), אגרת הקדש יא).

וכן איתא בספר עבודת הלוים: העקר הוא הרצון, שהאדם יהיה תמיד עומד ומצפה מתי אזכה לעשות רצון הבורא ברוך הוא באמת - אף על פי שאינו יכול, יהיה לו רצון. כל עבודת האדם בכל יום, להיות הרצון והחשק תמיד רק לעשות רצון המקום בכל לב ונפש. (מכתבים ומאמרים מבעל השפת אמת וגורן מכתב כה)

תשובה: אנו מתפללים בתפלות ברפת החדש "חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא", ואחר כך מתפללים חיים שאין בהם בושה וכלימה וכו'. וצריך להבין המשך התפלות האלו, מהי השיכות של יראת שמים ויראת חטא לבושה וכלימה? אתמהה.

ואפשר לפרש בהקדם מה דאיתא במסכת שבת (דף ל"א עמוד א') אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו, נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, [לקבע עתים לתורה דבר קצוב, שלא ימשך כל היום לדרך ארץ] עסקת בפרה ורביה, [הינו חסון] צפית לישועה, [לדברי הנביאים], פלפלת בחכמה,

(ב) ועין מהרש"א בחדושי אגדות: מה שיש לדקדק אהא דאמרין פרק קמא דסנהדרין תחלת דינו של אדם על דברי תורה כו', מפרש שם. ואיתא במסכת סנהדרין (דף ו) אמר רבי המנונא אין תחלת דינו של אדם אלא על דברי תורה וכו', והיא לכאורה סתירה למה שכתב כאן, (ועין בתוספות שהקשו על זה, ותרצו בב' פנים, עין שם). ואפשר לפרש על פי מה שכתבו הספרים דהא בזה תליא, וב' השאלות באים כאחד, כי אם היה לו אמונה בהשגחתו יתברך שמו, היה לו די זמן ללמוד, שהעת שחוטפים למען כבוד תורתו יתברך, לא יגרם בשום אופן העדר או חסרון בפרנסתו, ומעתה אין כאן סתירה, כי השאלה על נשאת ונתת באמונה היא גם כן על דברי תורה, ועין ערוכין (דף נ"ד:), ואין כאן מקומו להאריך.

והנה להגיע לאמונה פשוטה צריכה להיות תמימות בכתוב בתורה (דברים יח, יג) "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" ופרוש רש"י ז"ל: התהלך עמו בתמימות ותצפה לו, ולא תחקר אחר העתידות, אלא כל מה שישבא עליך תקבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו (ספרי ס"ו). (ועין ברמב"ן ואור החיים הקדוש מה שכתבו בזה).

ובספר בית אברהם (פרשת ויגש) מבאר שלא רק בענינים הנוגעים אל הגוף צריך להיות תמים, אלא אפלו בענינים הנוגעים אל הנפש ועבודת ה' צריך ללכת בתמימות, כי יש כאלו שהם מתיגעים בעבודת ה' בכל כוחם ונפשם ואין רואים סימן ברכה בעבודתם, והעצה לזה – "תמים תהיה עם ה' אלוקיך (דברים יח, יג), ולהתחזק בבטחון בה', ולא יפל ביאוש, חס וחלילה, כי רוצים לנסות מן השמים את מדת הבטחון שלו, ולא יפנה לטענות יצר הרע שהוא כל כך רחוק מה' – רק יתחזק לעמוד בנשיון. ובכל מצב יש לעבד את ה'. וכפי שבאר ה' חפץ חיים" על הפסוק "המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא" (שמות ג, ה) – רוצה לומר, כשאדם בצרה ומצוקה, גם אז – באותו מצב ובאותה שעה – קדש הוא, אפשר שרצון ה' הוא דוקא בעבודה מאותה שעה והדחוקה.

ואפלו אם לבו קשה כאבן, זה סימן טוב, כמו שמבאר בב"א (פרשת בא) וז"ל: כמו מן מרגלית יקרה הנמצאת במעמקי הים ועליה אבן כבדה מאד, וצריך יגיעה מרבה ועבודה קשה מאד לנפץ את האבן עד שמוצאים את המרגלית, כמו כן פשוטא לבו קשה כאבן, והו סימן שבו טמון מרגלית ואוצר יקר.

(ג) ועין מהרש"א בחדושי אגדות: שני עתים אחד ביום ואחד בלילה, כהא דאמרין זיף ביום ופרע בלילה.

(ד) ועין מהרש"א בחדושי אגדות: לא אמר קימתי, אלא עסקתי, דהינו להשיא יתום ויתומה, עד כאן לשון קדשו. ומדברי המהרש"א מבאר דלאו דוקא יתום ויתומה, אלא כל מי שקשה לו לעסוק לבד בזוג, מצוה לעזר לו, ומטעם זה היה הענין אצל הרבה צדיקים לעסוק בעזר הזוגים. פירוע שהמהרי"ל היה עוסק בשדוכין לפרנסה. והגאון הקדוש בעל חת"ס סופר גם כן עסק בשדוכין, ופעם אמר לבתו בערב יום הקדוש לפני כל נדרי שתלה תכף ומיד לסים איזה שדוך שנמשך כבר זמן רב. ויש כמה מכתבים מהגאון

הבנת דבר מתוך דבר [הינו דעת], ואפלו הכי אי יראת ה' היא אוצרו אין, אי לא לא'.

וכמו כן מבאר בתורתנו הקדושה (דברים י' י"ב) "ועתה ישראל מה' ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך". (ועין קב הישר פרק ד'). והבא ליטהר" מסיעין אותו (יומא לח, ב).

ואמרו חז"ל רחמנא לבא בעי, ובאר בספר "בדי ערבות" דהלב הוא האיבר הראשי והוא בסתר לכן נקרא החלק הכי פנימי, כמו כן הנשמה היא פנימית ורחמנא הקב"ה רוצה שנלמד תורת הזהר הקדוש שהוא בבחינת הלב פנימיות התורה ולמודו כנגד בינה שהיא לבא כמובא בפתח אליהו זכור לטוב.

עתה אלו שלומדים זהר הקדוש יוכלו לענות על השאלה של צפית לישועה מפני שהם טרחו ועמלו להביא את המשיח, ועוד שכשישאלו אותם עסקת בתורה? הם יענו: אני למדתי כל יום זהר הקדוש ובפרט בשבת, ולמדתי כמו מאה

הקדוש משינאנוא, ומבעל חזון איש זצ"ל. (ועין פרש"י ז"ל במסכת ראש השנה דף כ"ט דבור המתחיל אף על פי שצא מוציא, שכל ישראל ערבין זה לזה במצוות).

(ה) ועין מהרש"א בחדושי אגדות: דהינו ישועות בלשון רבים, לפי שהמצפה ומקוה לישועה בכל שעה הם רבים.

(ו) ועין מהרש"א בחדושי אגדות: משל כו' העלה לי חטין כו', דהינו להעלותו לאוצר אין להם קיום אי לא חומטין, הכי נמי ביראת ה' נתקיימו כלן באוצר הזה, ודו"ק.

(ז) "מה ה' שאל מעמך" (דברים י' יב) – שבאמת גם היראה מאתו יתברך, רק הפרוש – ששואל "מעמך" ליראה. פרוש, שתמצה לכל הפחות להיות לך מדת היראה. (שארית ישראל, לקוטים ד"ה הכל).

"מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה" (דברים ה, כו). הנה לכאורה נראה לומר, בודאי יראת שמים היא בידי שמים, ולולי עזרתו יתברך שמו לא יגיע אחד מאלף ליראה את ה', חוץ ממתי מעט אשר אינם צריכים סעד לתמכם, כאבות וגושה רבינו עליו השלום וכיצא, אבל זולתם ראה כמה תפלות התפלל דוד המלך עליו השלום בתמניא אפין על ככה. אף מה שאינו בידי שמים (ברכות לג, ב) היא הבחירה שלב שישתוקק אדם וירצה להיות עובד ה' ויתפלל על ככה, אותה השתוקקות לבד אינה בידי שמים, והיא מבחירת אדם, על כן אמר "מי יתן והיה לבכם זה ליראה אותי". לא אמר מי יתן וייראו אותי, שזה אינו בידם, אלא מי יתן והיה לבכם זה ליראה, שיהיה חמדה בלבכם ליראה. (חתם סופר, פרשת ואתחנן, דבור המתחיל מי).

(ח) הקדוש ברוך הוא אינו מסייע רק להבא מעצמו לטהר, דהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. ולכן רק אם רצון האדם הוא לכבש את יצרו הרע ולבחר בטוב מעצמו, אז הקדוש ברוך הוא עוזר לו בשלא יספיק כחו. ואם כן, שכר הצדיקים במעשיהם הטובים הוא על המחשבה והרצון הטוב בלבד. (מנחת עני, פרשת אמר ד"ה ועוד).

אלף אברכים ביום אחד 10 שעות. ועוד זפיתי לאחרים שלמדו בזהר הקדוש, כדי שהמשיח לא יהיה בצער.

ומי שלא לומד זהר הקדוש מה יאמר כשמשח יבוא, מה עשיתי לקרוב הגאולה, ובאיזה פנים יקבל את המשיח, אם יזכה.

והרי ידוע כשהמשיח יבוא, יראה באצבע על כל אלו שלמדו זהר הקדוש: אתה עזרת לי לבוא. ואיזו בושא תהיה למי שלא עזר לו לבוא, ואיזה מין צפית לישועה הוא אם לא עושה שום פעלה למענו.

מורי ורבותי! בואו חשבון: אומר החפץ חיים: כשם שהאדם נוהג בגשמיות כן עליו לנהג ברוחניות, ועליו לבדק היטב היכן משקיע את מניותיו, שלא יניח כספו על קרן הצבי, והמשיל משל אשר כל סוחר וכל עשיר יודע שכדי להיות שתף לעסק, עליו לבדק את כדאיותו של העסק, האם העסק יניב תשואות כדאיות? האם ירויח מהענין? האם יצא ביתרה? כדי שחש ושלום לא יפסיד בעסק ולא יפל בפת, כן מחזיקי התורה, עליכם לברר ולדעת כיצד להשביח את העסק: אמנם הנכם מחזיקים מוסדות התורה, וזכויות הלומדים נזקפים לחשבונכם, אבל הנכם יכולים להרויח הרבה יותר, הנכם יכולים להכפיל באלפי אלפים את זכויותיכם, הנכם יכולים באותו הזמן ובאותו הכסף לצבור עוד יותר זכויות.

הלומד שעה בשבת קדש, שנה אלף פעמים למוד בימות החל

ובמה דברים אמורים?: כתב הפסא מלך, (תקוני זהר מ"ג), וז"ל: - ינדע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, עכ"ל. ולמי שלא יודע ומבין בקבלה, עולה למוד הזהר הקדוש אפלו בגירסא, לערך למוד הקבלה (כף החיים סימן קנ"ה). פרושו של דבר, שהלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו בלבד זוכה כאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה, וכאשר לומד בשמחה הכפיל זכויותיו כפול אלף, כדברי האורחות צדיקים: שהלומד מתוך שמחה שנה כאלף פעם ממי שאינו לומד מתוך שמחה. (אורחות צדיקים שער השמחה). ואמר רבינו יוסף חיים זיע"א: דהלומד שעה בשבת קדש, שנה אלף פעמים למוד בימות החל. (בן איש חי פרשת שמות שנה שנה)

"על כן יאמרו המושלים באו חשבון" – אלו המושלים ביצורם, באו ויחשב חשבוננו של עולם (ב"ב עח): כיצד שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש, עולה לערך מליון שנה למוד פשט בימי החל. - פעת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש שנה לערך שנה למוד פשט, ובשבת מכפל באלי, ובשמחה שוב מכפל באלי, סך הכל, עולה למודו לערך מליון שנה.

האם יש לך מניות יותר כדאיות להשקעה בטוחה, שמורה לנצח נצחים? האם מצאת עסק מצלח יותר? האם קצמת שתפנות ברוכה יותר? ודאי הנך רוצה לדעת כיצד תוכל לזכות בכך?

כל ישיבה, כולל או כל מוסד תורני שהנכם תומכים בו,

בקשו שילמדו לפחות שעה שבועית של זהר.

כל בחור או אברך יכול ללמד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קדש שמעלתו גדולה – ואפשר ללמד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה. - ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים - ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום – וכך יוכלו לסים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב-24 דקות ביום יזכו לאלי סיומים, וכידוע דבאלי סיומים כאחד, תכף מביא הגאולה. ("תורתו מגן לנו").

בכך תצבר מליני זכיות באותו הכסף ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקיימים בעולם הנצח. - וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך קנ): "בא וראה הכתוב: 'ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך', מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולון חלקו בתורה ודאי, ועל כן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבולן מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברפת הכל."

ובזה יכולין להבין למה החפץ חיים בשיבתו בראדן צנה לכל הבחורים לגמור כל שבת את הזהר של כל פרשת השבוע הגם שלוקח הרבה שעות, ורבי חיים ויטאל, הכסא מלך, הבן איש חי, ורבי מרדכי שרעבי זיע"א, ובפרט עם חדושו של הארחות צדיקים, שאמרו ששעה אחת זהר הקדוש בשבת שנה לחשבון של מליון שנה תורה. זאת אומרת חשבון של מאה אלי אברכים שלומדים 10 שעות ביום אחד – אתם שומעים? כן! מאה אלי אנשים לומדים ביום אחד כל אחד 10 שעות, יוצא החשבון של מליון שעות תורת הנגלה ואנחנו

לומדים שעה אחת בשבת זהר הקדוש מקבלים את השכר הזה – ועוד יותר שמקבלים שכר על תורה לשמה כי תורת הסוד הוא תורה לשמה (ראה אור הזהר).

בא וראה כמה גדול כח השמחה, שאלישע הנביא באשר רצה שתשרה עליו רוח הקדש בקש שינגנו לפניו, שנאמר (מלכים ב פרק ג טו) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'. וכתוב בזהר הקדוש שככל שהלמוד יותר עמוק ופנימי כך בונה שמים עליונים ומגיע לעולמות העליונים. עתה מבינים אין שהזהר הקדוש שהוא למוד פנימיות התורה, עם השמחה שגם היא מחלק הפנימי של הנשמה, ובשבת קדש שהוא עולם הנשמות – מעין עולם הבא, ערכם גבוה מאד לערך מיליון שנה תורה.

עתה אלו שלומדים זהר הקדוש יוכלו לענות על השאלה של צפית לישועה מפני שהם טרחו ועמלו להביא את המשיח, ועוד שפשישאלו אותם עסקת בתורה? הם יענו: אני למדתי כל יום זהר הקדוש ובפרט בשבת, ולמדתי כמו מאה אלף אברכים ביום אחד 10 שעות. ועוד זכיתי לאחרים שילמדו בזהר הקדוש, כדי שהמשיח לא יהיה בצער.

ומי שלא לומד זהר הקדוש מה יאמר כשהמשיח יבוא, מה עשיתי לקרוב הגאולה, ובאיזה פנים יקבל את המשיח, אם יזכה.

והרי ידוע כשהמשיח יבוא, יראה באצבע על כל אלו שלמדו זהר הקדוש: אתה עזרת לי לבוא. ואיזו בוששה תהיה למי שלא עזר לו לבוא, ואיזה מין צפית לישועה הוא אם לא עושה שום פעלה למענו.

ונספר ספור נפלא מבעל בית הלוי זצ"ל, רבה של סלוצק שהיה מגדולי הדור, ואחר שנים עבר לורשה. ספרו שבעיר בריסק אחר שהרב עזב, נשארו אלפי יהודים והיו צריכים רב, אז הכינו משלחת של אנשים נכבדים ואמרו להם ללכת לעיר ורשה לבקש מבעל בית הלוי להיות רב העיר. אמרו לו כך וכך יש גדולי עולם שישבו בה לפנים, וכעת אין מי שישב על כסא הרב, הרב סרב בתקף. "עמי היתה ושלחתיה". לא חסר לי כלום כאן, די לי מרבנות. התחילו לפיסו וכו' ולא עזר כלום. בסוף קם אחד ואמר: "מחילה מפניך הרב, אבל הרב צריך לדעת שבעירנו בריסק, מחכים שלשים אלף יהודים שהרב יבוא, וכי הרב יכול לסרב?! ברגע ששמע זאת הרב, אמר ששום תרוץ לא יעזר, ואם יהודים מחכים אי אפשר

להתעכב. אמר ה' חפץ חיים", מכאן רואים כַּאֲשֶׁר מַחֲכִים כָּל כֶּן הַרְבֵּה יְהוּדִים – אין יכולים להתעכב, כֶּן כָּלִפִּי הַשָּׁמַיִם, אם יֵרְאוּ בַּשָּׁמַיִם שֶׁאֲנַחֲנוּ מַחֲכִים בְּאֶמֶת לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ, לא יוכלו יותר לַעֲכָב אֶת בִּיאָתוֹ!

אם כֶּן אין הַדָּבָר תֵּלֹוֹי אֶלֶּא בְּנוֹ, וְכֵמָּה שְׂוִיתָר יְהוּדִים יִצְטָרְפוּ לַמַּפְעֵל הַקָּדוֹשׁ בְּלִמּוּד וְהַפְצַת הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ שֶׁבָּזָה מְקִימִים בְּאֶפֶן הַכִּי הַטוֹב אֶת צִפִּית לִישׁוּעָה, בְּוֹדֵאֵי תַכְף מִן הַשָּׁמַיִם יִשְׁלַחוּ לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרַחֲמִים אֲמֵן!

מורי וְרֵבּוֹתֵי! הִרְעִיָא מְהִימָנָא - מִשָּׁה רַבִּינוּ, אֵלֵיָּהוּ הַנְּבִיא, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אוֹמְרִים לָנוּ, שֶׁכְּשֶׁנִּלְמַד זֶהֱר הַקָּדוֹשׁ נִצָּא מִן הַגָּלוּת בְּרַחֲמִים. הִבֵּה נִתְבּוֹנֵן, בַּשָּׁמַיִם כָּבֵד הַסִּכִּימוּ לְכָךְ מִזְמַן, רַק מַחֲכִים עָלֵינוּ שְׁנִקְיָם. וְכִידּוּעַ שְׁחִיבִים קִדָּם אֶתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא כְּמִבְאָר בְּזֶהֱר הַקָּדוֹשׁ (פֶּרֶשֶׁת לָךְ לָךְ דָּף ע"ז:), הֲלֹא בְּוֹדֵאֵי כַּאֲשֶׁר יֵרְאוּ בַּשָּׁמַיִם שֶׁאֲנִי לּוֹמְדִים זֶהֱר הַקָּדוֹשׁ, זֹאת אוֹמֶרֶת שֶׁאֲנִי מַחֲכִים בְּאֶמֶת לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ, תַּכְף נִגָּאֵל בְּרַחֲמִים.

אֲנַחֲנוּ אוֹמְרִים כָּל יוֹם אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ, אַחֲכָה לוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁיָּבֹא, וְהַרְבֵּה שָׂרִים מִדֵּי יוֹם אֶת הַנִּגּוֹן הַיָּפֶה לְהַתְעוֹרְרוֹת אַחֲכָה לוֹ.

מִשָּׁה רַבִּינוּ, אֵלֵיָּהוּ הַנְּבִיא וְהַרְשָׁב"י זִיע"א, מְגַלִּים לָנוּ שֶׁאֲנַחֲנוּ בְּלִמּוּד הַזֹּהַר מְבִיאִים אֶת הַגָּאֲלָה, וְרַק עַל יְדֵי זֶה יָבֹא וְלֹא עַל יְדֵי דָבָר אַחֵר, כֶּן אוֹמֵר הַרְשָׁב"י בְּדָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא.

וְהַעֲמִיד לָנוּ הַשִּׁי"ת אֶת קָדוֹשׁ הַשֵּׁם רַבִּינוּ הַרְמָח"ל זִיע"א, אֲשֶׁר רַבִּינוּ הַגָּר"א זִיע"א אָמַר: אֵלֹו הִיִּיתִי חַי בְּיָמָיו הִיִּיתִי הוֹלֵךְ בְּרַגְלִי (מוֹיִלְנָא לְאִיטָלְיָה – שָׂזָה בְּעֶרְךָ כְּמָה שְׁנִים) לְהַקְבִּיל פָּנָיו הַקָּדוֹשִׁים, וְעוֹד אָמַר אֲשֶׁר בְּמַסְלַת יִשְׂרָאֵל אֵין אֶפְלוֹ אוֹת אַחַת יִתְרָה. וְהוּא הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה (הַרְמָח"ל), אָמַר שֶׁאֵין עֲצָה אַחֶרֶת אֶלֶּא זֶה – לַמּוֹד הַזֶּהֱר הַקָּדוֹשׁ - לְבַטֵּל הַגְּזֵרוֹת, וְלַהֲמַשִּׁיךְ הַיְּשׁוּעוֹת, וּמָה שֶׁכְּתוּב בְּזֶהֱר הַקָּדוֹשׁ: בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי" זֶהוּ דוֹקָא וְלֹא רַק בְּתוֹרַת סְגָלָה.

אֲשֶׁר עַל כֵּן כָּל אֵלֹו שְׁלּוֹמִידִים זֶהֱר הַקָּדוֹשׁ עֲלֵיהֶם נֵאֱמַר אַחֲכָה לוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁיָּבֹא, שֶׁעַל יְדֵי לַמּוֹדִם בְּזֶהֱר הַקָּדוֹשׁ מְקַרְבִּים וּמְבִיאִים אֶת הַגָּאֲלָה בְּרַחֲמִים.

העולם סוער וגועש, דברים קורים בו, מלכיות מתגרות זו בזו, וכבר אמרו "אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח". סימן זה מתקיים בנו, כמו שמתקיים סימן נוסף: "אם ראית דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח". כי "הכל בשביל ישראל": שם נלחמים, כדי שכאן ילכו עם ערכות מגן, ומגנו חדרים אטומים ונאגרו מים. ופסוק מפרש הוא בנביאי האמת והצדק: "הכרתי גויים, נשמו פנותם". לפעמים מכרית הבורא אמה אחת כליל, ולפעמים רק פנה אחת, מחוץ ועיר נכתשים ונעשים שממה. ולפעמים: "הכרתי חוצותם מבלי עובר, נצדו עריהם מבלי איש, מאין יושב" ומדוע, "אמרתי: אך תיראי אותי, תקחי מוסר".

פרש רש"י: הבאתי פרענות על הנוכרים כדי שתראו ותיראו, "ולא יכרת מעונה", ולא יחרבו בתי ישראל חלילה. ולא זו בלבד, אלא "כל אשר פקדתי עליה", לא יכרת ממנה כל הטוב אשר צויתי להביא עליה! [פרוש רש"י ולא יכרת מעונה - ולא יחרבון מדוריה. כל אשר פקדתי עליה - ולא יכרת ממנו כל הטוב אשר צויתי להביא עליה:].

"ביום נשק" זה נשקו של גוג

כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח') ה' אד-ני עז ישועתי ספכה לראשי ביום נשק. ובירושלמי (יבמות דף עח.), אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכידוע דהסכך של הסכה בבחינת בינה, האם חופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, כמו כן הזהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה מסכך ומגן ביום נשק ומציל ממלחמת גוג ומגוג. (בדי ערבות)

ואספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש לפי סדר הדף היומי, המדפס ב"ב פרכים ל"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה הנה בחדש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות (וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה).

ט) ילקוט שמעוני (עמוס - פרק ט - רמז תקמט) אמר רבי לוי אם ראית דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח מה טעם אשר חרפו אויביו ה' אשר חרפו עקבות משיחו וכתוב בתריה ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

ובזכות זו התקיימו דברי הזהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כלנו את ה"זהר המחלק" דבר יום ביומו ("דף היומי"), באלפי רבבות סיומי הזהר, בודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארכי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו.

בעתונים דוחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגין את בית שמש במספר טילים יותר גדול מאשר שלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום, שיודע שבבית שמש יש הרים מלאים עם פצצות אטום. והגיע רק טיל אחד כמה קילומטר מבית שמש, והחזיקו את זה בסוד, כדי שלא יודע להם המקום איפה המקום שהגיע וישלחו ח"ו יותר טילים. והכל היה בזכות הזהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש.

כשספרתי הספור הזה להגה"צ הרב נחום ראזנבערג שליט"א שזכה לבנות ולתקן לערך 300 מקואות, אמר לי שהדברים פשוטים ובימי חרפו זכה ושמע מפי בעל ה"הסלם" זצ"ל בעצמו, וכך ספר לו: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכלם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זהר הקדוש". לכן ישב בעל ה"הסלם" ותרגם הזהר ללשון הקדש שיהיה מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך נצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים נצלה ארץ ישראל מצפרניו של אותו רשע ימ"ש. – בזכות הזהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפרש בזהר הקדוש פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי – בזה הספר (הזהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

עוד ספר לי אשר בשנת תשכ"ז, בעת מלחמת "ששת הימים", למד בישיבת ויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל. בימים דאז יצאו חמש מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, עירק, סוריה ולבנון, החליטו להלחם נגדנו,

והסכנה הייתה גדולה מאד, והפחד ממש נורא - שלשה ימים לפני תחלת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא יתקפו סוריה ולבנון את הצפון. ולא הרשו לסע בדרכים. האדמו"ר מויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיוחד להגיע למירון, ונסע במשריון צבאי מיוחד, בדרכו לשם, ואמר:

כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופרש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוקי" פון וועם? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלקות, ממי? מרשב"י]. אח"כ נגש לציון הקדוש, נשק ואמר: כבר נתקתי כל הקשרים של כל האמות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכלנו יודעים על הנסים הגדולים שקרו במלחמה זו. (שהלומד בספר של הצדיק מתדבק בנשמת הצדיק, ועין בספר "מאורות הזהר").

מכאן רואים כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י ע"ה ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמר: יכול אני לפטר את העולם כלו מן הדין. ואפילו בדורנו הפשוט.

בואו וראו מהנסים שהיו במלחמה ההיא: (תשכ"ז) שנתגלה אלי בהשגחה

פרטית:

בתהלים (פרק קיז א) הללו את ה' כל גוים שבחוהו כל האמים: (ב) כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם הללוי-ה, שואלים איך הגוים יהללו וישבחו את ה' על החסדים שעושה עם ישראל?

הביאור בזה: שרק הגוים יודעים כמה הם מתכננים צרות ושמדות לישראל ח"ו, ולא מצליחים, וזה היהודים לא יודעים, ורק הם יודעים את ניסי ה'.

והספור כדלהלן:

הייתי נוסע הרבה למיאמי בשביל רפואות.

יום אחד באמצע שאני לומד בבית המדרש "כל הארבער" במיאמי, בא יהודי שהמראה שלו היה מפחיד ביותר, הכרת פניו ענתה עליו שהוא נראה כמו אדם חולה.

אני רץ לפניו, ואומר לו שלום עליכם ברוך הבא, ומכבד אותו לשתות וללכל מזונות, ואני שואל אותו מאיפה יהודי בא?

הוא מראה לי תכף את שתי ידיו, איך שמציר עליהם שהם אסורות באזיקים, וחתום גם על ידיו את המלים "משפט מות", והוא בא מסיביר – רוסיה..

והוא מספר, מעשה שהיה כך היה:

עבדתי בצבא הרוסי, והייתי מפקד בצבא על אוניות המלחמה ברוסיה.

לפני מלחמת ששת הימים [בשנת תשכ"ז] שלחו אותי לסוריה להכין מלחמה גדולה נגד ארץ ישראל, ולפוצץ את כל האוניות של ארץ ישראל.

לפני המלחמה היה לי מפות מכל האוניות של ארץ ישראל וכל הנמל של סוריה.

לפני שהחלה המלחמה ותפקידי היה לשלח פצצות על אוניות של ארץ ישראל נפל עלי פחד וחשבתי לעצמי, אני יהודי, ואיך הולך אני לפוצץ את ארץ ישראל? [בטוח שברוסיה אף אחד לא ידע שהוא יהודי].

החלטתי תכף ונתתי פקודה לפוצץ את כל האוניות של סוריה במקום האוניות של ארץ ישראל.

כשנגמר העבודה לפוצץ את כל האוניות של סוריה ולא של ארץ ישראל, כאשר נודע הדבר, מיד תפסו ושמו אותי באזיקים והעמידו אותי למשפט.

במשפט שאלו אותי מה עשית? הרי מעלת בתפקידך ואתה ממש בוגד!

עניתי אני לא יודע, הייתי מוכן לפוצץ את כל האוניות של ישראל, ופשוט בא איזה מלאך (או מה שהוא כזה), והחליף לי את המפות!

כמוכן שתכף אסרו אותו והשליכוהו לבית הסוהר, ושלחו אותו לבית משפט ברוסיה – וגזרו דינו משפט מות בתליה רח"ל.

לפני שלקחו אותו לתליה, שאלו אותו אם רוצה להגיד מה שהוא? [כי יש חק שקודם שהורגים מי שהוא, יכול לבקש מה שהוא רוצה], היהודי ענה אני רוצה ומבקש לדבר עם מנהיג המדינה, דבר דחוף מאוד. ונחוץ מאוד לבטחון המדינה.

כְּאִשֶּׁר הִבִּיאוּהוּ לִפְנֵי הַנָּשִׂיא אָמַר הַיהוּדִי, כָּל הַשָּׁנִים הַיִּתִּי הַיָּדִיד הַכִּי הַנֶּאֱמָן לַמְּדִינָה, וְעָשִׂיתִי כָּל מָה שֶׁבִּיכּוֹלֵתִי לְטוֹבַת הַמְּדִינָה. אֲךָ כָּאֵן קָרָה דְּבַר, שֶׁבִּכְלָל זֶה לֹא אֲנִי וְלֹא בְּאִשְׁמִתִּי. וְאִם יִהְיֶה גַּם זֶה בְּזִיוֹן גָּדוֹל לַמְּדִינָה, לְתַלּוּת אִישׁ נֶאֱמָן כְּמוֹנִי לַמְּדִינָה. וְיִהְיֶה זֶה אֲשֶׁמָּה גָּדוֹלָה וּבּוֹשָׁה לַמְּדִינָה לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה, וְהַבּוֹשָׁה הַזֹּאת לֹא תִמְחַק וּתִשָּׂאֵר לְדָרְאוֹן עוֹלָם!

מִנְהִיג הַמְּדִינָה שׂוֹאֵל אוֹתוֹ, אִם כֵּן מָה אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁצָּרִיכִים לַעֲשׂוֹת לָךְ, הֲלֹא מֵגִיעַ לָךְ מִיִּתְּהָ מִשְׁפָּט מָוֶת?

עָנָה הַיהוּדִי, שֶׁיִּשְׁלַחוּ אוֹתוֹ לְסִיבִיר, וְשֶׁם יִשְׁיֻמוּ אוֹתוֹ בְּאִמְצַע הַיָּעַר וְהַחֲחִיּוֹת יֵאָכְלוּ אוֹתוֹ, אֲבָל הַמְּדִינָה לֹא תִשְׁפֹּךְ בְּיָדִים דָּם נָקִי וְלֹא תִקַּח עָלֶיהָ אֲשֶׁמָּה כְּזֹאת לַהֲרוֹג בֶּן אָדָם כָּל כֵּךְ נֶאֱמָן?

מִנְהִיג הַמְּדִינָה הִסְכִּים, וְשִׁלְחוּ אוֹתוֹ לַיָּעַר בְּסִיבִיר.

כְּתַפְּלַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ (שְׁמוּאֵל ב פָּרָק כֵּד יֵד) "וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל צָר לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְּיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמֹו {רַחֲמִיו} וּבְיַד אָדָם אֵל אֶפְלָה."

כְּאִשֶּׁר הִגִּיעַ לְסִיבִיר, חָפַר לַעֲצֻמוֹ בּוֹר גָּדוֹל מִתַּחַת לְאֲדָמָה כְּדִי שֶׁהַחֲחִיּוֹת לֹא יֵאָכְלוּ אוֹתוֹ, וְגַם לְהִגֵּן מִפְּנֵי הַקָּר, כְּמוֹ כֵּן הִכִּין לַעֲצֻמוֹ בְּגָדִים מִהַעוֹר שֶׁל הַחֲחִיּוֹת שֶׁמִּתּוֹ מִהַקָּר הַגָּדוֹל שֶׁשׁוֹרֵר שָׁם, וּלְמַחֲיִיתוֹ אֲכָל כָּל מִינֵי שְׂקָצִים וּרְמָשִׁים שֶׁמִּתּוֹ, [מִפְּנֵי פְקוּחַ נֶפֶשׁ מְתֵר], עַד שֶׁהִבִּין וַיַּדַּע הַטַּעַם שֶׁל כָּל מִין חַיָּה וְעוֹף מָה שֶׁהוּא אוֹכֵל.

כְּשֶׁחוֹמַת הַבְּרִזָּל מְרוֹסָה נִפְלָה, וַיָּכְלוּ כָּבֵד לְצֹאת מִשָּׁם לְחוּץ לָאָרֶץ, בִּקְשׁ הֵתֵר נְסִיעָה, וְנִתְּנוּ לוֹ, וְנִסַּע לְאַרְצוֹת הַבְּרִית.

כְּשֶׁהִגִּיעַ לְאַרְצוֹת הַבְּרִית הָיָה מְאֹד חוֹלָה, וְהָיָה צָרִיךְ לַעֲבוֹר נִתּוּחַ בְּכָלִיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה הַרְבֵּה כֶּסֶף, לָכֵן הוּא הוֹלֵךְ מִבֵּית הַכְּנָסֶת לְבֵית הַכְּנָסֶת, לְאַסּוּף כֶּסֶף בְּשִׁבְלֵי הַנִּתּוּחַ.

עַד שֶׁהִגִּיעַ לְמַכְסִּיקוֹ.

שֶׁם בְּהַכְּנָסֶת אוֹרְחִים כְּבָדוּ אוֹתוֹ בְּנִקְנִיק (סִלְמִי), הוּא הוֹלֵךְ לְאָכּוֹל אֶת זֶה בְּתֵאבּוֹן, פְּתֹאוֹם הוּא צוֹעֵק, זֶה מִמֶּשׁ דָּם! זֶה לֹא בָּשָׂר!

הַבַּעַל הַבֵּית מִסְתַּכֵּל עָלָיו כְּמוֹ מִשְׁגָּע!

הוא עונה לבעל הבית, אני בא מסיביר, ושבע עשרה שנה אכלתי כל מיני חיות ועופות מתים, ואני יודע הטעם של כל מין חיה או עוף בעניים עצומות. וכאן אני מרגיש ממש טעם של דם – ממש דם!

הבעל הבית אומר לו: הסתכל וראה כמה השגחות עם חותמות יש על זה, ולא יכול להיות מה שאתה אומר?

עונה לו האורח, תקח כלי ותשים את הנקניק על האש, ותראה בתוך כמה דקות מה יהיה!.

הוא עשה את זה, ותוך כמה דקות, כל הכלי הזה מלא דם.

והבעל הבית הזדעזע לראות שההכשר לא אומר כלום והכל טרף, ומי יודע מה אכלו כל היהודים עד היום?

הבעל הבית החליט לעורר את הציבור שינצלו מאסורי כרת, כאשר שמעו זאת בעלי האיטליזים אימו עליו להרגו בכדור בראש.

כששמעתי הספור הזה תכף קראתי לכמה אנשים, ביניהם אחד מקראקס שבונצואלה, שישמעו מה היהודי הזה דובר, שצריך להודות לו פעמים, פעם אחד שהציל את ישראל מפרענות גשמית, ופעם שניה שהציל רוחנית מאסורי כרת, תכף אירגנתי לו סכום יפה של כסף, כי בוודאי חייבים לו הרבה הכרת הטוב.

כד בעי בר נש לאתדכיא כמה אנו דמזמנין ליה

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סיעתא דשמיא, כמו שכתוב בזהר הקדוש "כד בעי בר נש לאתדכיא כמה אנו דמזמנין ליה", כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו.

אנו נזקקים לרחמי שמיא גדולים, יש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה מיליאן יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בוודאי ינצלו מחבלי משיח, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

ב"ה, ישראל קדושים הם, ואחד טלפן אלי לפני שבועים שעשה וארגן כבר אלף סיומי זהר הקדוש, ואחד טלפן אלי בשבוע שעבר שרוצה לארגן אלף סיומי זהר בסוד האלף לך שלמה, ובזכות זה נזכה מהר לגאלה השלמה. ובאמת יש לי תכנית קלה איך שיכולים בקל לארגן השעורי זהר באלפים ורבבות, ומי שרוצה להיות שתף יתקשרו אלינו.

"מי לד' אלי"

ענג כפול ושמחה מרבה לחזות ולראות איך שמאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזה העולמי, וחרתו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמח"ל והזהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לד' אלי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל יראי ד' שנשארו לפליטה שישנם עדן בדורנו, דור עקבתא דמשיחא, החפצים באמת להתקרב לרשב"י זי"ע ועושים קבוצ ורבוץ ופעלים להקים שיעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההכרה כי האמת נר לרגלם.

לזכות בשפע אור אלוקי

ב"ה שרואים הני רברבי יקירי מאחינו בני"י שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העוה"ז "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עין גמ' סנהדרין צ"ט)

כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים - לחלקה חנם - מפני שיודעים ערך של שעה תורה בעוה"ז - ובפרט למוד הזהר הקדוש שמכפל לאלפים ולרבבות.

תתאר לכם איזה זכות גדולה יש להם, וכל אחד יכול לזכות בקלות לזכיות האלו: בחמשה שקלים לספר - אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ש"ח, - אשר כמה נחשב! - הני מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. - בא וראה אתה מחלק ל-101 יהודים כמנין "מיכאל", וכמה מלאכים לאלפים ולרבבות נבראים מכח זה. - בזכותך יהודי לומד בשבת קדש שעה זהר הקדוש - אשר ערכו שנה לאלף שנה למוד פשט ביום חל לפי הבן איש חי, וכשלומד בשמחה - מכפל באלף - סך הכל מליון שנה (אחרות צדיקים)) - וזה רק מיהודי אחד, 70 שנה של שבתות, ואחר

כך תכפיל במאה יהודים – האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לה.

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לע"נ, לזכות, לרפו"ש, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל חניף בעולם הזה ובנדאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ימליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. – נו, יש עוד מה לחשב, – צריך רק לקיים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנוול זה משכהו לביהמ"ד, אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותוכח איך לברך מטהר ומזדכך, ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת למוד הזהר הקדוש נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקיומו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" – כי מה נחשב כסף וזהב – כנגד הצער של שכירתא בגלותא, ומה גם שעי"ז נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, – והעולם מכין עצמו לגאולה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונוזקה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח): –

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה – כופה את מלכות הרשעה. – עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. – מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. – זוכה לעשירות בעולם הזה. – זוכה לעולם הבא. – אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. – נכנס לשנים עשר שערי גן עדן – ואין מוחה בידו. – משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. – הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כלם להקדוש ברוך הוא. – הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלוים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר – ומיחדים רק לו.

ונספר ספור נורא מגדל הזכות של מזכי הרבים:

המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה עה"ת בהקדמה בקו' תהלה למשה דף י"א ע"ב וזל"ק: מבאר בזהר תרומה דף קכ"ח ע"ב ההוא זכאה בעי למרדך בתר חיבא' וכו' [זכאי צריך לרדף אחר אנשים חיבים] בגין דיחשב לי' כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דיסתלק בי' יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישורים מזלאטשוב, מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה

(י) ובספר הזהר ריש פרשת תרומה (קכ"ח ע"ב) הגדיל לספר בשבח מצוה זו ואמר, זכאה בעי למרדך בתר חיבא' ולמקני ליה באגר שלים וכו' ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקדושא בריך הוא יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא דא יתיר מכלא וכו', ועל דא כתיב באהרן (מלאכי פרק ב') ורבים השיב מעון, וכתיב (שם) בריתי היתה אתו החיים והשלום וגו', ואיהו אסתלק בשלשה סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, ועל האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בני לבנו, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי ועאל בתליסר תרעי ולית מאן דימחי בידה, ועליה כתיב (תהלים קי"ב ב') גבור בארץ יהיה זרעו וגו', הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד, ורח בחשף אור לישרים. בדין מלכא קדישא בריך לדיוקנא דההוא בר נש בכל ברכאן דברך לאברהם כד עבד נפשין דחיבא' וכו' ואיהו עאל לשבעין עלמין גניזין דלא זכה בהו בר נש אחרא. ואלמלא הון ידעי בני נשא כמה תועלתא וזכו גרמי לצדיקא וזכאן בגנייהו, הון אזלי אבתייהו ורדפי כמאן דרדיף בתר חיין וכו':

ותרגום – בספר הזהר תחלת פרשת תרומה אמר זכאי צריך לרדף אחר אנשים חיבים ולקנות אותם בשכר שלם וזה הוא השבח שיתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא יותר משבח אחר, ועליה זו היא יותר מהכל, ועל זה כתוב באהרן, ורבים השיב מעון. וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום, ואותו כן אדם מתעלה בשלשה עליות מה שלא עולה כן אדם אחר. ועל כן אדם זה כתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום וזכה לראות בנים לבניו וזכה בעוה"ז וזכה לעוה"ב, ועולה בשלש עשרה שנים ואין מי שימחה בידו ועליו כתוב גבור בארץ יהיה זרעו. הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד ורח בחשף אור לישרים, כאשר המלך הקדוש מברך לדיוקן של אותו בן אדם מברך אותו בכל הברכות שברך לאברהם כאשר עשה נפשות לחיבים, והוא עולה לשבעים עולמות נעלמים שלא זכה בהם כן אדם אחר, ואלו היו יודעים בני אדם כמה תועלת וזכות נמשך לצדיקים וזוכים בעבורם, היו הולכים אחריהם ורודפים כמי שרודף אחר חיים:

דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו **שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה ע"כ.**

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואף לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זהר הקדוש, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, **שבזכותם נצולים כל עם ישראל מפל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנוצה בקרוב לראותה.**

מדרש תנחומא (בראשית פרק א): מעשה בר' אבהו כשהיה מסתלק מן העולם הראה לו הקב"ה שלש עשרה נהרי אפרסמון, התחיל לומר בשעת מיתה לתלמידיו, אשריכם עוסקי התורה, אמרו לו, רבינו, מה ראית, אמר להם שלש עשרה נהרי אפרסמון נתן לי הקב"ה בשכר תורתך, התחיל לומר ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי פליתי, וכו'. [באור: קדם פטירתו של רב אבהו העבירו לפניו שלש עשרה נהרות של אפרסמון, שאל רבי אבהו: למי כל אלו, אמרו לו: שלך הם, אמר להם: כל אלו לאבהו ואני אמרתי לריק יגעתי]

ומבאר האריז"ל: שרבי אבהו חשב שהיתה יגיעתו במשך ימי חייו לריק, כי לא ראה שום תועלת בעבודתו, אך אליבא דאמת זכה על ידי יגיעתו ל"י"ש" שהם סוד "ש"י" עולמות, המבטחין לכל צדיק וצדיק ["רי"ק" גימטריא "י"ש" שהוא הפך מ"רי"ק"] ועל אלו הי"ג נהרות שהראו לו רומזים לש"י עולמות, הרי לנו דגמא מפרשת מחז"ל הקדושים, שאף על פי שעבד רבי אבהו את בוראו כל ימי חייו בשלמות עצומה, לא זכה לראות כלום ממה שפעל, דבר זה גרם לו שאפלו

^{יא} (בספר שיחות מוה"ר"ן (אות - רמד) שמעתי מאחד מחשובי אנשים, איש כשר וירא שמים ועובד את השם באמת, שאמר לו רבנו זכרנו לברכה, שיש בני אדם עובדי ה' שאין השם יתברך מראה להם מה שפעלו כל ימי חייהם. רק אחר מותם בעולם הבא, אז יראו מה שפעלו. והבנתי שרבנו זכרנו לברכה אמר לו דבר זה לענין התחזקות לבד יכל בדעתו מה שכבר עסק בעבודת השם, ועדין אינו רואה בעצמו שום פעלה. כי יש שאינו יכול לראות כל ימי חייו מה שפעל כי אם לאחר כך כנזכר לעיל.

כְּשֶׁהָרָאוּ לוֹ קֶדֶם פְּטִירָתוֹ אֶת עֵצָם הַמִּדְרָגוֹת שֶׁזָּכָה לָהֶן, תָּמָה וְשָׂאֵל, לְמִי כָּל אֵלֶּה, כִּי חֲשַׁב שֶׁהִיָּתָה כָּל עֲבֹדָתוֹ וְיִגִּיעָתוֹ לְרִיק מַחֲמַת שְׁלֵא הָרָאוּ לוֹ כָּלוּם עַד מוֹתוֹ.

וּבִסְפָּר "יַעֲרוֹת דְּבַשׁ" כְּתַב: וְאָמְרוּ בַּמִּדְרָשׁ, לְרַבִּי אֲבָהוּ הָרָאוּ שְׁכָרוֹ י"ג נְהָרִי אֶפְרָסִמוֹן, וְאָמַר אֵלָיו לְמֵאן, אָמְרוּ לֵיהֶם לְאֲבָהוּ, אָמַר וְאֲנִי אֲמַרְתִּי לְרִיק יִגְעַתִּי וְכו'.

וְצָרִיךְ בְּאוֹר, אִיךְ חֵס וְשָׁלוֹם יִכְפֹּר רַבִּי אֲבָהוּ בְּשֹׁכֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וּפְשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתִּי, כִּי יָדוּעַ ר' אֲבָהוּ הָיָה קְרוֹב לְבִי קִיסָר וְשָׂכִיחַ שֵׁם כְּמַבְאָר בְּגֻמ' כִּד הָיָה רַבִּי אֲבָהוּ אֶתִּי לְבִי קִיסָר וְכו', וְא"כ מֵאָרֶץ יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁב רַבִּי אֲבָהוּ לְרוֹמִי מוֹשֵׁב קִיסָר דָּרָךְ רַב וְצָרִיךְ זְמַן בְּהַלִּיכָהּ וְחִזְרָה וְגַם שֵׁם לְבֹא אֶל הַקִּיסָר וּלְהַשְׁתַּדֵּל כִּי לֹא בָחֲנָם הֵלֶךְ שֵׁם, צָרִיךְ גַּם כֵּן זְמַן רַב כְּנוֹדָע לְמַבְקָרִי פְתַחִי שְׂרִים וּמִכָּל שָׂכָן מַלְכִים גְּדוֹלִים כְּמוֹ קִיסָר רוֹמִי בַּיָּמִים הָהֵם, וְאִם כֵּן בָּטֵל עַל יָדֵי כֵּן זְמַן רַב מִהַתּוֹרָה וְהָיָה פְּרוֹשׁ מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ דְּבוּק חֲבָרִים וְכַדוּמָה.

אָךְ אָמְרוּ בַּמִּשְׁנָה וְהַעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צָבוֹר יִהְיוּ עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם וְאַתֶּם מַעֲלָה אֲנִי עֲלִיכֶם שְׁכָר הַרְבֵּה כָּאֵלּוּ עֲשִׂיתֶם, וְהִינוּ שְׁלֵא יִצְטַעְרוּ כִּי עַל יָדֵי עוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צָבוֹר, נִתְמַעַט הַלְמוּד וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאָמַר לוֹ אֵל תִּירָאוּ, כִּי מַעֲלָה אֲנִי עֲלִיכֶם שְׁכָר הַרְבֵּה כָּאֵלּוּ עֲשִׂיתֶם מַעֲשִׂים טוֹבִים וְתוֹרָה בְּשִׁלְמוֹת, וְזֶהוּ עֲנִין רַבִּי אֲבָהוּ שֶׁפָּחַד שֶׁמָּה שִׁיגַע בְּצָרְכֵי צָבוֹר וְהֵלֶךְ לְבִי קִיסָר וְכַדוּמָה, הַכֹּל לְרִיק, כִּי מַעַט עַל יָדֵי כֵּן תּוֹרָה וְעֲבֹדָת ה', וְזֶהוּ אָמְרוּ לְרִיק יִגְעַתִּי, אֲבָל הָרָאוּ לוֹ מִשְׁמִים כִּי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָבַע לוֹ שְׁכָר מִכָּל מְקוֹם וּשְׁכָרוֹ הַרְבֵּה מְאֹד.

וְכָל רֹאשֵׁי הַדּוֹרוֹת אֵינָן זוֹכִין אוֹ אֵינָן נִעְנָשִׁים אֲלֵא עַל סִבָּה זוֹ.

וְכַתֵּב רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זי"ע בִּסְפָּר שַׁעֲרֵי קִדְשָׁה – (חֻלְק ב' שַׁעַר ז'): מְזַכֵּי לְחִיבָא: אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (אֲלֵיהֶם רַבָּא ספ"ח) לָמָּה זָכָה אֱלֻקָּנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שֶׁשָּׁקוּל כְּמִשְׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה לְרָגֶל וּמַעֲלָה לְבָנֵי אָדָם הַרְבֵּה עֲמוֹ וּמְזֻכָּה אוֹתוֹ, וְכֵן שְׁמוּאֵל בָּנוּ נוֹהֵג אַחֲרָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוּאֵל א' ז') וְסָבַב בֵּית אֵל וְהִגְלָגַל וְגו' וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל וּתְשׁוּבָתוֹ הִרְמָתָה כִּי שֵׁם בֵּיתוֹ, וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה

^י (וּבִדְאִי יֵשׁ לוֹ שְׁכָר שֶׁל מִצְוָה, אָךְ בִּידוּעַ מֵאֲמָרָם ז"ל עַל הַפְּסוּק יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חִפְצֵיךְ לֹא יִשְׁווּ בָּהּ, דְּאֶפְלוּ חִפְצֵי שָׁמַיִם לֹא מוֹגִיעִים לְעֶרֶךְ שֶׁל תּוֹרָה, וְעוֹד אָמְרוּ עַל הַפְּסוּק כִּי טַל אֹרֶת טַלְךָ, שְׁרָק טַל תּוֹרָה מִחֵיהָ, וְעַל זֶה רַבִּי אֲבָהוּ הִחְשִׁיב הַכֹּל כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה לְרִיק, וְכִזָּה בְּשָׂרוֹ בְּשָׁמַיִם י"ג נְהָרִי אֶפְרָסִמוֹן דְּכִיָּא. דִּהְיוּ שְׁהֵלָךְ לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים הוּא כְּמוֹ שֶׁלְמַד בְּעַצְמוֹ. וְעַתָּה הִגַּע בְּעַצְמֶךָ גַּם אֶתְּהָ תִלְמַד זוּד"ק אָךְ אִם תִּזְכָּה אַחֲרִים כִּי יִכְפְּלוּ זְכוּתֶיךָ לְעִין עֶרְוֶךָ וְכֵאלּוּ אֶתְּהָ בְּעַצְמֶךָ לְמִדָּת.

לכל מעלותיו אלא משום (בראשית י"ב ה') ואת הנפש אשר עשו בחרן, וכתוב (שם י"ח י"ח) ואברהם היו יהיה לגוי גדול וגו' כי ידעתינו אשר יצוה וגו', ושמרו דרך ה' וגו', וכל ראשי הדורות אינן זוכין או אינן נענשים אלא על סבה זו.

הציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק. (אדמו"ר מסדיגורה זיע"א)

וכתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאג'י זיע"א, בספרו "צוה מחיים" וז"ל: המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו... ואין ספק שהחכם בעצמו יוצא לקראתו עם סיעת אהביו, כשבא לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה בחלום לבצל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם והתפלא איך זכה ההדיט לכה, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספריו הקדושים. עכ"ל.

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש? הלא כל לב כמה לכה! וכל חללא דעלמא יתן בעד זה!

"וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').

מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי הזהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

בנסי נסים נצלו כל יושבי ארץ ישראל

אספר כאן מה שאמרתי בדרשה שהייתה בסעודת הלולא המרכזית של ראש המקבלים מורינו ורבינו הקדוש רבי מרדכי שרעבי זיע"א, מייסד וראש ישיבת המקבלים "נהר שלום" על שם הרב שלום שרעבי - שהתקיימה בישיבתו, ישיבת המקבלים "נהר שלום" בליל ששי פרשת ויגא תש"ע - בהתאסף ראשי גדולי ישראל המקבלים מארץ הקודש - בראשותו של תלמידו וממשיך דרכו הרהגה"צ המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א.

באותה עת הגיע אונגה מלאה עם פצצות וטילים נוראים בכמיות אדירות שהצבא אמר שזה יותר ממה שיש להם במחסנים.

ובנסי נסים תפסו את האונגה ונצלו כל יושבי ארץ ישראל, וגם ההצלה הזו קרה בזכות הצה"ק רבי מרדכי שרעבי זיע"א, שלמדנו את דבריו הקדושים שלמוד הזהר הקדוש ביום חול כמו 75 שנה חיים של אדם, ואז גם פרסמנו את דברי הבן איש חי והפסא מלך זיע"א בעניין לימוד הזהר הקדוש ובפרט בשבת

קודש ששעה שוה כמו אלף שנה, ובשמחה מכפיל באלף ושוה למליון שנה שעות לימוד תורת הנגלה (פשוט).

ועשרות אלפי יהודים התעוררו להרבות בלימוד זהר הקדוש, ונצלו את זמנם בשבת קודש אחרי היוודעם את מעלתו הרמה, ובזכות הלומדים הצדיקים זכינו לחומת מגן רוחנית, אשר לא תעבור חרב וחנית, בכל מחנה ישראל הקדושים.

וכדאי להתבונן כמה נסים השם יתברך עשה לנו:

א. באו נזכר שלפני שנתים כמליון יהודים הגלו מביתם מחמת הצר הצורך ששלחו טילים ופצצות לכל ישובי הדרום. ב. ובשנה שלפני כן כל ישובי הצפון מקרית שמונה, צפת, נהריה, מירון, וכל חיפה והקריות היו בפחד נורא וסכנת נפשות רח"ל, וכל מי שיכל הלך לגלות, ועתה כמות הפצצות שתפסו היה כמו שני המלחמות ביחד. ג. כמה הרוגים רח"ל היו, כמה משפחות נהרסו. ד. כמה פצועים בגוף וכמה פצועים בנפש שמטופלים עד היום. ועתה נצלנו מהרג ונזק וגלות, אך ורק בזכות לומדי הזהר הקדוש.

והשבוע הזה נתפסו שש אוניות בדרךם לעזה לעזר לטרוריסטים, ובחרוף נפש סכנו החילים את עצמם כדי להציל את יושבי הארץ, ויש עוד כמה בבתי החולים שצריכים תפילה לרפואה שלימה, ב"ה שנצלנו מסכנת האוניות, והכל בזכות עם ישראל הצדיקים שלומדים דף היומי של הזהר הקדוש.

ערכת מגן רוחנית

דעו לכם יש לנו עצה נפלאה וערכת מגן אמתית שלא יפגע שום חיל, ולא יקרה שום נזק, פשוט לחלק לכל החילים קונטרסים של הזהר הקדוש ותקוני זהר להצלתם ושמירתם. [אנחנו מחפשים מתנדבים לחלוקה לכל החילים, וכרגע יש לנו תורם בשביל כעשרים אלף חילים יצ"ו].

אחי ורעי בואו ונרבה עוד בזכיות הזהר הקדוש לרפואת החולים, ולהצלת עם ישראל, ואם היינו זוכים וכל עם ישראל מתאחדים ללמוד זהר הקדוש כתקנת הרמח"ל כבר היינו נגאלים.

אל תיראי תולעת יעקב

הנביא ישעיה אומר: (פרק מא יד-טו) אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתך ואם ה' וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל

פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: ובתרגום יונתן באר: לא תדחלון שבטיא דבית יעקב זרעיתא דישראל, מימרי בסעדכון אמר ה' ופריקכון קדישא דישראל: וברד"ק באר: אל תיראי תולעת יעקב - לפי שהם חלשים בגלות כתולעת, וילמדנו למה נמשלו ישראל לתולעת, לומר לך מה תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא בפה, והיא רכה ומכה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים בארזים ונמשלים בהם שנאמר ארז בלבנון.

הקול קול יעקב - אין כחם של ישראל אלא בפהם

בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המכה הראשונה!

לומדי הזהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

הצבא מתכוננים להחזיר "מכה שניה" לאירן על ידי צוללות,

זאת אומרת שפבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המכה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמיליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב!

אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם!

אנחנו נתן את "המכה הראשונה"

"נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זהר הקדוש "ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים": (אסתת פרק ט ב)

אנחנו יכולים מדי יום ביומו לסים את כל ספר הזהר הקדוש ואפילו מספר פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחדסד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בזהר הקדוש (פרשת נשא דף קכ"ד), "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [באור הדברים: בזכות החבור שילך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

פיצד זה אפשרי? - האם יכולים לישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! – שלא תאמרו לא יכלנו!

בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! – מי לה' אלי!

אפן א: אם יש בידיכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [בגון בית המדרש, ישיבה, או במה בתי – מדרש ביחד] ללמד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 7-6 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבית אחת, ב 12 דקות בלבד!

אפן ב: אם יש בידיכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [בגון בית המדרש, ישיבה, או במה בתי – מדרש ביחד] ללמד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 14-12 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבית אחת, ב 24 דקות בלבד!

אפן ג: אם יש בידיכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [בגון בית המדרש, ישיבה, או במה בתי – מדרש ביחד] ללמד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 28-24 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבית אחת, ב 48 דקות בלבד!

וכן יש אפן ד' ואפן ה' ל 45 אנשים.

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מפל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם - עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי תבת נח - שהוא "הזהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! - אל תגידו לא יכלנו!

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי למוד הזהר הקדוש הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחזיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

"תיבת נח".

הבטחת הרמח"ל זי"ע

יודעים הכל ומאמינים הכל בדברי חז"ל הקדושים ובדברי הצדיקים שבכל הדורות, שכל דבור שיצא מפיהם הקדוש כמו שיצא מפי הגבורה. גם גלוי ומפרסם בכל קצוי ארץ מעלת לימוד ספר זהר הקדוש שנכתב על ידי החברא קדישא של רבי שמעון בן יוחאי וחבריו זיע"א בקדושה נוראה שאין למעלה ממנה, עד שהפליגו צדיקים בלימוד הזהר במאד מאד, ולפנינו מעט מזעיר כטפה מן הים.

מובא במורה באצבע להחיד"א (סימן מד), למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה. ובנודאי אין הפונה מי שמתרשל ואין שם לב לכנון, אלא הכוונה למי שאינו יודע פירוש המילות, כהמשך הלשון שכתב באין מבין]

ומובא בפלא יועץ (ערך זהר): למוד ספר הזהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש ואפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא.

ובנתיב מצוותיך למוריניו הרב רבי יצחק איזיק מקאמארנא, (שביל התורה אות א' סימן ל"א): ראוי לקבץ עצמו ללמוד חמש דפים זהר בכל יום, והוא תועלת גדולה ותקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה, ולכלות קוצים, מדות רעות ותאוות רעות, לזכות בנעם השם, והוא מרפא ותקון לחטאים ופושעים של הנפש. וכן נתן מרן האר"י זכרוננו לברכה תקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפים זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מוריניו הרב רבי צבי.

ובספר הקדוש של"ה מאמר ראשון מי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו - כל הפורש ממנה פורש מהחיים הנצחיים הרוחניים.

והרמח"ל בעל המסלת ישרים שכל ישראל הולכים לאורו, הגדיל במעלתו ובכחו של לימוד הזהר הקדוש והוסיף שכאשר נלמד ברציפות בלי הפסק כדלהלן, אז לא די בכך שמועיל למי שקורא ולומד בו, אלא יש בכחו לבטל גזרות קשות מעל כלל ישראל, ובפרט לבטל גזרות קשות ולהגן על כל יושבי אותו

המקום [עיר, שכונה] בו נלמד ספר הזהר, תיקוני זוהר, וזוהר חדש, ודבריו מפורשים ומבויורים באגרת פ"ו אתו כתב רמח"ל וזה לשונו:

בטול הגזרות על ידי למוד הזהר בלי הפסק מידי יום בקר עד ערב

וזאת ידעתי אגיד, כי ודאי כבר נתרבה הקטרוג עד שהיה יכול להגיע חס וחלילה אל מקום גדול. ואנו תודה לאל הקדמנו וירצה השם, יהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה' חדשים בקרוב" כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתקון גדול, כאשר אמר עתה לכבוד תורתו. וזאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש בני איטליא, לשמרם צורם, ליצול מרשת זו טמנו שונאיהם. **ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד.** זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשנו, כי כבר ידענו מה שכתב רשב"י בספר הזהר פרשת ויצא (דף קנא.): 'בעוד דהאי קול לא פסק דבור שלטא ויכלא ועל דא לא אצטריך אורייתא למפסק', ושם למעלה מעט: 'כל זמנא דחכימינא יחדון בה באורייתא לא יכיל סמ"ך מ"ם בהו'. ועל כן שמנו עצמנו לקבוע למוד שלא יהיה לו הפסק כלל.

זה משפטו [של בית המדרש]. שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כלם לומדים תמיד מן הבקר עד הערב, כל הימים לא יחשו. והם עשו ביניהם תנאי, **שהלמוד הזה לא יהיה אלא לתקון כל ישראל. ועל כן כלם כאיש אחד יחשבו, ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו, אלא בשביל כל ישראל.**

ובסדר זה יתחילו: מיד אחר תפלת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ושם ילמד שעור קבוע לו עד בוא השני ויקח ממנו הספר עצמו, ומקום שהוא מסים שם יתחיל, עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיפו וילכו עד צאת הכוכבים, דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת למודו יהא דינו כמתפלל שמונה עשרה, שלא יוכל להפסיק בשום מין הפסק שבעולם. ולא יסיים למודו עד שיתחיל השני, באפן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. **והלמוד הוא ספר הזהר, תקונים וזהר**

^א. זאת אומרת (לפי תאריך המכתב: כ' סיון ה' תצ"א) שבשלהי טבת – שבט ה' תצ"א קמה החבורה הקדושה של הרמח"ל שהעמידו תקנות הישיבה, ראה תעודה ג'.

^ב. השווה עם תקנות הישיבה, תעודה ג', אות א, ב, ד.

חדש, ונמצינו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר השם בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה חס וחלילה.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא אישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל. ואנחנו מצליחים בזה תודה לאל, ועוד לנו סדרים רבים ונאים בענין הלמוד הזה. וה' אלוקי השמים ימלא משאלות לבבנו לטובה ואת משאלות כל בני ביתו אשר דורש אני בשלומם כאיש אחד, כנפשו הרמה וקנפשו, שותה בצמא את דבריו.

משה חיים לוצאטו

יום א' כ' סיון ה' תצ"א פאדובה

בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל
ועוד כתב הרמח"ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלא לפניהם ה' ומאספכם אלקי ישראל"...

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח
כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח, והאמת כי ספר הזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) זי"ע, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרך לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח. (אגרת הרמח"ל).

אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן

אשר על כן בשעה זו, כאשר מדת הדין מתוחה על שונאיהם של ישראל בארץ ובעולם, כאשר מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, ואין עצה ואין תבונה לנגד ה', שבדרך הטבע אי אפשר לנו להתגונן בפני צאצאיו של אותו פרא אדם

(ישמעאל) וכאשר מצטרף אליו אדום, וכמו שמובא בשם הגר"א כאשר אדום וישמעאל מתחברים צפה לרגלו של משיח (כאשר עולה מהפסוקים בישעיה ובדניאל), ועתה חיים תלויים לנו מנגד, ומתקיימת בנו נבואת חז"ל שנבאו לנו: שבעקבתא דמשיחא אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים (סוטה דף מט.), ועלינו ללכת עתה בעקבי הצאן, לתפס אמונות אבותינו, ולהרבות בתפלה ובתחנונים לפני בעל הרחמים, וכן להרבות בלמוד התורה ובגמילות חסדים ולהשתמש בכל הכח הרוחני שבדינו.

ומכאן מודעה רבא לאורייתא, וקריאת קדש למצדיקי הרבים ככוכבים, די בכל אתר ואתר, הם מזכי הרבים שזכות הרבים תלויה בהם, וכן לגבאי בית הכנסת ובתי מדרש בארץ הקדש ובעולם כלו, ובעקר לתלמידי החכמים שבישראל, לקבל עצתו של צדיק, הלא הוא מורה דרכם של כל ישראל, הרמח"ל הקדוש, לקים דברו אשר דבר, ולארגן בכל עיר גדולה לאלקים, ואם אפשר בכל שכוונה גדולה בה גרים שלומי אמוני ישראל, למוד רצון של הזהר הקדוש כנזכר באגרת פ"ו, מבקר ועד ערב חק ולא יעבר [ובמקום שיש 80 מתנדבים לערך, די שכל אחד ישתתף בשעה אחת בשבוע, ואם יש רק 40 מתנדבים, אזי די בשעתים שבועיות, וזה דבר השווה לכל נפש ללא ספק].

עצה חשובה ונחוצה לכל יהודי ויהודי אשר בקל אפשר לקיימה, כדי להציל את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות, ולזכות במהרה לגאולה ברחמים

כל בית כנסת יכול לארגן תכנית לשלם ל' 80 אברכים בשבוע לכל אברך אחד 25 ש לשעה, סך הכל: מאה ש לחדש לאברך, וכל אחד שרוצה לשלם עבור אברך לחדש, וכמו כן יכולים לקחת מכל אחד רק 25 ש כדי לזכות בשעה זוהר הקדוש, וזוהי תוכנית השווה לכל נפש. ובוודאי לא ימצא אחד שלא ירצה לקבל חלק בדבר הגדול הזה ויהי רצון שעל ידי התקון הגדול הזה נזכה לבטל כל גזרות קשות מעל עם ישראל, ונזכה לחומת מגן אמתית מפני הגזרה קשה ח"ו, כהבטחת הרמח"ל.

ואם ילמדו לפי הזהר היומי המחלק ל 354 יום 6-7 דפים ליום, יעשו חשבון כמה פעמים סימו את כל הזהר הקדוש. ולהודיע לשרי אלפים, שרי

מאות, שרי חמשים ושרי עשרות, לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזהר הקדוש, לעשות סיומים מדי יום ביומו.

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרך על ידי למוד הזהר הקדוש נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפרש בזהר הקדוש (פרשת נשא כד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ויתקנים בנו ההבטחה של הנביא יחזקאל (לו כה), "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ונזכה להנשע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בקמינו אמן!

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

בלתי נסבל? כואב? מציק? לא רגוע?

והסירותי מחלה מקרבך

דר' ברים כירופרקט מומחה

בעזהשי"ת רפוי מוחלט בשיטה יחודית למגוון בעיות:

כאבים מכל סוג, סחרחורות, פריצת דיסק ועוד ועוד

טלפון: 077-4051423/054-8441423

ירושלים רח' מאה שערים 78, קטמון רח' ישראל אהרונ' 7, בית שמש רח' נחל זויתן 2,

לזכוי הרבים! שיעורי זוהר מתקיימים בכל אחת מהמרפאות הנ"ל בשעות:

בית שמש: ימי א' וד' 11:30 | קטמון: יום ב' 12:00

מאה שערים: יום ג' 12:00 / יום ה' 16:00

וכן חלוקת טפסים, עלונים וספרים של "מפעל הזוהר העולמי"

"לכאן" מחלתי היתה חשוכת מרפא, הרופאים לא נתנו סיכויים, ואני החלטתי לנסות בכל דרך אפשרית, וכך הגעתי לדר' ברים שהוא היה השליח לרפאני לגמרי ממחלתי, בניגוד לציפיות הרפואה הכללית, והזיפק הגמור ממה שאמרו לי הרופאים, הבראתי בשלימות ועל כך תודתי. עלו והצליחו! ש.ב.

פְּרָסוּם בְּבֵּיטָר שֶׁבַע

בע"ה

צדיק בא לעיר בגיל ורון

נקבל בברכה את כבוד קדושת מרן האדמו"ר

מהאלמין שליט"א

מיסד "מפעל הזוהר העולמי"

אשר יבוא לבית-הכנסת "האבות"

להניח ברכה אל תוך ביתנו.

הערב יתקיים, אי"ה, ביום שני הבא

עלינו לטובה ולברכה

יח' סיוון בשעה 8:00 בערב

הציבור הרחב מוזמן לכנס המיוחד והמרומם.